

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Kl. 15.30

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Forslaget er en genfremsættelse, og derfor er det nok ikke den store overraskelse, at vi ikke kan støtte forslaget. Forslagsstillerne postulerer, at man vil lukke huller her. Jeg er bange for, at man vil åbne større afgrunde, end man lukker huller ved at gå den vej, som SF anbefaler.

Man kan sige, at der er to situationer eller to udgange, som er mulige ved det, at man kommer på sygedagpenge. Den ene er, at man qua en hurtig indsats kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, vi alle sammen håber på. Den anden er, at man får en afklaring, som gør, at man skal på en permanent forsørgelse, en anden forsørgelse, en førtidspension f.eks. Det er de to principielle udgange, der er på et sådant forløb.

Hvis nu man sammenligner situationen med den diskussion, vi har haft i forbindelse med, at vi har afkortet dagpengeperioderne, har SF også sagt hver eneste gang, når vi har kortet et år eller to af dagpengeperioden, at nu ville vi åbne den sociale massegrav. Der ville blive et kæmpe-mæssigt hul, folk ville vælte ud over kanten og ville ikke have en ordentlig forsørgelse efterfølgende.

Det har vi ikke oplevet, og hvorfor har vi ikke oplevet det? Det har vi vel primært, fordi systemerne faktisk har rettet ind efter det. Det lægger et pres på systemet, at der er en begrænsning i den anden ende. Man kan ikke bare lade stå til.

Man er nødt til, da man har med konkrete menneskeskæbner at gøre, at yde en indsats for at få afklaret situationen enten ved at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, hvilket er det, der primært er sket for folk på dagpenge i forbindelse med de afkortninger, vi har haft, eller ved at få folk afklaret derhen i retning af, at de skal på en permanent forsørgelse.

Derfor er det faktisk en forkert løsning i Det Radikale Venstres øjne at prøve at forlænge en mulighed for at være på en midlertidig ydelse, som i øvrigt også må være dybt stressende for de folk, der er på den, fordi den netop er kendetegnet ved, at der ingen afklaring er. Det, der er behov for, er det modsatte, nemlig en afklaring, så på den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Vi vil gerne hele tiden kigge efter, om der skulle være nogle uhensigtsmæssigheder, nogle huller, nogle ting, der kunne rettes op på. Det er bl.a. derfor, hvilket også er bemærket i teksten her, at man ved lov nr. 1305 af 20. december 2000 indføjede en forlængelsesmulighed for dagpengeudbetaling på op til 2 gange 13 uger, i tilfælde hvor det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge pågældendes arbejdsevne.

Den type vil vi gerne se på, men en generel suspensering af perioden er vi ikke med på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skulle lige sige, at jeg ikke har talt om en social massegrav i den her sammenhæng. Det må stå for De Radikales egen regning. Det er altså nogle tusinde mennesker, der bliver ramt af det her hvert år, og jeg forstår ikke, at De Radikale med det sædvanligvis humanistiske udgangspunkt, Det Radikale Venstre har, synes, at det er rimeligt, at nogle meget syge mennesker betaler prisen i form af at miste deres indkomst på grund af nogle principielle politiske overvejelser.

De betaler en meget høj pris. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor det, at syge mennesker har mulighed for at få sygedagpenge i en længere periode, skulle gøre, at man ikke kunne gøre maksimalt, hvad man kan i starten af perioden for at sikre afklaringsforløbet. Jeg kan simpelt hen ikke se den sammenhæng.

Jeg kan heller ikke se den sammenhæng, at det her skulle lægge pres på systemet. Det system, som kun tænker økonomisk, får jo maksimal fordel, for når en dumper ud over sygedagpengekanten efter 52 uger, så har X Kommune ikke en krone i udgift til vedkommende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Nej, jeg havde egentlig heller ikke forventet, at SF kunne se sammenhængen, eller at hr. Villy Søvnald kunne se sammenhængen, men praksis viser jo bare, at der er en sammenhæng. Det er derfor, jeg benyttede eksemplet fra dagpengeperioderne, hvor vi kunne se, at systemet reagerede hver gang. Vi gik fra en potentiel dagpengeperiode på op til 17-18 år og ned til en samlet aktiv dagpengeperiode på 4 år, uden at der åbnede sig den sociale massegrav, som SF påpegede eller udråbte at der ville opstå.